

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscvrorvm virorvm

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

8. Antus Cantus Hornantius

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-976](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-976)

sed in anno legere; et ubi lecturi erant, hora dimidia elapsa vix cathedram adscendebant, finita tertia horulæ quadrante discedentes, omnem et moram et festinationem viæ longinquitate pariter, pariter et senectute iam iam appropinquarent excusantes: cum tamen prædia sua singulis septimanis, si non singulis diebus absque ulla molestia visitare, agrorumque sulcos perscrutari, expendere et dinumerare possent. Quin cum legerent, obscuritati ita studebant, ut vix decimus quisque (rarissime autem decimus intererat, vix centesimus illos lecturos unquam esse augurari poterat) quid vellent, assequeretur: Idque eum in finem, ut privatim eo maiori cum fructu docere possent. Noli autem tibi persto suadere, eos privatim diligentiores fuisse; vix tertio vel quarto congressu pecuniam emendicaverant potius quam exegerant, ubi schedula foribus affixa negligenter ipsorum non excusabat sed accusabat: Et si quis eorum, gentium minorum Deus, diligentem se in legendu exhiberet, effata eius pro oraculis ex Apollinis tripode æditis haberi debebant: omnem sacrae Scripturæ auctoritatem 15 labefactari patiebatur, modo ipsius et deastri sui Aristotelis auctoritas integra, sarta et tecta servaretur; utpote a cuius sententia ne latum unguem quidem secedere, sed usque ad extreum vite halitum eam defendere iuramentum iuraverat, ideoque ut voti eo citius fieret compos, more canum timidorum latratu magis quam morsu adversarios invadebat. Quid plura? gratulari tibi potius debes quam contristari, pristinum hunc Parnassi statum mutatum esse in melius. Gratias agendum est diis, quod pro benignitate sua securitati civitatis suæ prospexerint, et compotaciones, iurgia, provocaciones et duella prohibuerint; sane officii sui partes vir ullo modo melius explere potuissent, quam hoc uno, quod de incremento Reipublicæ, quod maximam partem in conservatione 25 membrorum utilium consistit, solliciti fuerunt. Gaudere debes, quod tales tibi Doctores invenire licuerit, qui non vanæ persuasionis œstro perciti, nec propriae sententiae tenaces, solum quod verum vereque bonum est, proponunt. Age, commorare paulisper, patientiae tuæ te non pœnitabit. Vale.

8.

30

Antus Cantus Hornantius

olim in præsentia duorum testium

Cæsarice castratus Poeta,

nunc lector minorum gentium

aureo suo amico,

Domino Inflanto Baccio,

Magistro maior in omnibus literaturis

et benedicto ex hoc nunc et usque in secula seculorum

Amen, iterum secundo versificatorice salutem optat:

Perscripsi nuper per pulchram ad te Epistolam,

Quæ mihi non parum ista laboris fecit;

Et ego sperabam, te mox esse responsum,

Cum scio permultum te habere super me:

¹⁴ aciditis edd. prr.   ³⁰ An 'Andreas Canter Hollandicus?' adnotavit Færstemann.   ³⁵ Paußback.   ⁴² habere s. me] magni me facere.

Sed cum surrexi hodie, non nihilum vidi
 Quod respondere tu voluisti mihi.
 Quid tibi persuades? an me tu iudicas Anser,
 Cui, quando clamitat, nemo respondet homo?
 Inter nos quanta fuerit amicitia semper,
 Optime tu nosti, si modo scire velis:
 Non poteras edere, non poteras bibere abs me,
 Semper ego in oculis, semper in lingua fui.
 Memini nos quandam non multis abhinc licet annis
 Obdormisse Ketae, invigilasse Ketae.
 Sed eheu quantum iam es mutatus ab illo,
 Dum te dissimulas, non noveris quasi me.
 Stulte, quid iam plus es, quam olim egoque fui,
 Quod tamen iam non sum, quia superbus eram.
 Ego quoque etiam solebam contemnere illos
 Qui erant minus, adspiciens neminem;
 Turgebat venter vana iactantia semper,
 Atque meis malis hamstrificare noram.
 Quando mecum loqui vellet antiquus amicus,
 'Non habeo tempus' ego dicebam ei.
 Brachia ponebam in latera, atque replebam
 Per latam viam, quae nimis arcta fuit.
 In meo cerebro tam alta consilia erant,
 Quam volat Aquila, cum petit ipse celum.
 Sed quid iam nunc sum? sum pauper nebulo, quem vix
 Salutat lictor, quando occurrit ei.
 Ergo sume exemplum in me, et corrige te mox,
 Ne post poeniteas, ista quod non feceris.
 Et si me amas, olim me sicut amasti,
 Proximo tu mihi certo responde die.
 Amen dico tibi, si non responderis cito,
 Tu ad patibulum pro me imposterum ito.
 Hisce dico vale, valetis, uti valebas,
 Dum tibi esse bene atque valere piget.

9.

35

Iohannes Kanocknyx

Professor Fylolavicus

Domino Bartvico Animalio

Collego altissime honoratissimo

bonam benedictionem optat

a Solis ortu usque ad occasum.

40

Scripsisti nuper ad me, mi College altissime, honoratissime, quod vellem
 tibi indicare meam sententiam, quam habeo de tuo pulchro libro, quem cito

¹⁰ Catharinæ. ¹⁸ plenis buccis, ut mus ericetus. ²⁴ ipse sic. edd.

²⁶ Kann noch nichts. ³⁷ Fylolanicus edd. scriptum fuerit Fylosovicus. ³⁸ Bartv.
 Anim.] Hartwich Diering? ³⁹ altissimo edd. 2.